

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 32D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Sagsnr. 10-11
Styrelsen for Vores ref. EKH/ABH
Statens Deres ref.
Uddannelses
støtte
Danasvej 30
1780
København
V.

Att.: Merete
Vinje

Den 03. juni 2010

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU – forkortning af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse)

LO har i skrivelse af 27. maj modtaget ovenstående til eventuelle bemærkninger.

LO skal hermed tilkendegive følgende bemærkninger:

I forbindelse med fyringerne på fx Lindø-værftet, hvor en lang række medarbejdere med både kort og lang anciennitet på værftet har været nødt til at tænke uddannelse og kompetenceudvikling med henblik på karriereskift, er der lavet en lang række aftaler om SVU-uddannelsesorlov på 80 uger med henblik på at tage HF-eksamen, som er adgangsgivende til de tre uddannelser: Socialrådgiver, pædagog og folkeskolelærer. Pointen er, at SVU-ordningen har gjort det muligt for de kortuddannede at kvalificere sig til det branche- og karriereskift, som ”alle” siger bliver nødvendigt for de ufaglærte, der er truet på deres job i brancher, hvor jobbene nedlægges i forbindelse med krisen.

I Danmark har vi i øvrigt det princip, at ”vejen frem til adgangsdøren” til de nævnte videregående uddannelser er gratis, men det gælder øjensynlig ikke personer, der har været et smut om arbejdsmarkedet.

LO-forbundne gør faktisk et stort arbejde for at motivere de medlemmer, som er truet på jobbet og som bliver nødt til at tænke karriereskift og uddannelse i den forbindelse. Den planlagte afkortning af SVU-perioden vil gøre dette arbejde vanskeligere, og de helt konkrete meldinger fra forbundenes afdelinger er, at der ikke er tvivl om, at afkortningen vil betyde, at færre vælger at gå i gang med uddannelse.

Det er det modsatte af, hvad landet har brug for. At få kortuddannede til at deltage i livslang læring forudsætter attraktive og brugbare muligheder, som gør det

overskueligt for den enkelte at investere i den uddannelse, som også samfundet har behov for. SVU-ordningen bliver alvorligt amputeret ved det foreliggende forslag.

Når det anføres i lovforslaget, at den gennemsnitlige periode for modtagelse af SVU siden 2008 er blevet længere, og at særligt de lange forløb over 40 uger er steget markant fra 2008 til 2009, er der ingen tvivl om, at det hænger sammen med lavkonjunktoren. LO savner dog dokumentation for deltagernes uddannelsesbaggrund samt hvilke forløb der er tale om. Når aktiviteten på forløb over 40 uger er steget de seneste år, er det jo netop udtryk for, at der er brug for de lange forløb!

Da deltagelse i lange forløb kræver, at der indgås en aftale med ens arbejdsgiver for i det hele taget at være SVU-berettiget, kan det kun betragtes som meget positivt, at voksne kortuddannede er blevet motiveret til at tage almen voksen- og efteruddannelse, der giver dem mulighed for en reel opkvalificering og/eller rekvalificering i forhold til fremtidige nye jobmuligheder, og at arbejdsgiverne har indset det fornuftige i dette.

For en enkelt person kan der være lang vej at gå for at sikre sine kvalifikationer, så der opnås fx en uddannelse svarende til en erhvervsuddannelse, og nogle skal måske igennem forløb, hvor der skal gås om en ekstra gang.

Ifølge statistikken er 2/3 af dem der deltager i AVU kvinder. En forringelse af SVU-ordningen rammer derfor også i særlig grad de ikke-faglærte kvinder. Mange af de typiske kvindefag forudsætter en videregående uddannelse, som mange voksne ufaglærte kvinder hermed får endnu ringere muligheder for at kvalificere sig til – til trods for, at det blandt andet er på netop disse områder, at arbejdskraftbehovet vil blive meget stort om ganske få år.

LO finder således, at lovforslaget er helt ude af trit med regeringens egne uddannelsespolitiske målsætninger, hvor regeringen betoner vigtigheden af uddannelse, netop fordi en stor del af de ufaglærte job forsvinder, og kravene til arbejdskraftens kompetencer øges betragteligt. Dette set i sammenhæng med, at der er tale om voksne personer i beskæftigelse, der får mulighed for, gennem tilladelse fra deres arbejdsgiver, at dygtiggøre sig, gør forslaget helt uforståeligt.

Beskæftigelse og uddannelse er den helt rigtige kombination, som nu straffes af regeringen og rammer de svageste og mest udsatte på arbejdsmarkedet.

At forbruget af SVU på over 40 uger er steget skal givetvis også ses i perspektivet af, at der i de nuværende max 80 ugers muligheder for at modtage Statens Voksenuddannelsesstøtte tælles alt med under SVU-loven og at der ikke er tale om nogen form for genoptjening for den enkelte person. Det vil sige, at har en person deltaget i et AVU-forløb og modtaget SVU i fx 1992 tæller det med i den samlede opgørelse over antal uger i 2010.

Det fremgår af **Gældende Lov: Kapitel 3 § 13. Voksenuddannelsesstøtte, der er tildelt siden 1. oktober 1989, fradrages i den periode på 80 uger, der er nævnt i § 12, stk. 1 og 2.**

Dvs. helt tilbage til 1989 fradrages der i den enkeltes nuværende ret til 80 uger SVU. Det vil sige, at hvis en person gennem de sidste 21 år har deltaget i almen

voksenuddannelse af en eller anden karakter og modtaget SVU (før 2000 hed VUS), så trækkes der fra.

På den baggrund er det tankevækkende, at der ikke er flere end ca. 500 personer, der i alt har deltaget i forløb på over sammenlagt 40 uger i deres erhvervsaktive liv. De kortuddannede er meget beskedne.

Dette forslag vil især ramme de kortuddannede, der måtte have brug for mere end 40 ugers uddannelse for at opnå et kvalifikationsniveau, der kan bringe dem videre i en uddannelses- og karriereudvikling. Det vil dog ikke blot ramme disse personer, men også personer, som fx i løbet af de sidste 10 år har brugt fx 35 uger og dermed blot har 5 uger tilbage i resten af deres erhvervsaktive liv. I den forbindelse er det stærkt kritisabelt, at der ikke foreligger nogen redegørelse for, hvem og hvor mange der vil blive ramt af forslaget.

LO finder, at man i det mindste må kunne dokumentere, hvor mange personer der i dag har brugt SVU i hhv. 10, 20, 30 og 40 uger, så konsekvenserne af dette lovforslag bliver helt tydelige.

Som det er angivet i lovforslaget under de økonomiske konsekvenser vil *”Lovforslaget medføre en vis begrænsning i virksomhedernes tilskyndelse til at lade deres ansatte deltage i efter- og videreuddannelse”*.

LO er ikke i tvivl om, at dette lovforslag ikke blot vil medføre en vis begrænsning, men en meget stor begrænsning hos både arbejdsgiver og lønmodtager.

Der er ingen tvivl om, at dette lovforslag, hvis det gennemføres i sin foreliggende form vil få overordentlig store konsekvenser for de kortest uddannede beskæftigede på arbejdsmarkedet.

Med venlig hilsen

Ejner K. Holst